

under hvilke Eiendomme en Gaard med dens nuværende Til-
 liggende stod i Registerne i Aaret 1813. Men det forekommer
 os, at Arbeidet ved at give disse Attester vilde have været meget
 lettet, hvis Banken havde opfyldt den Pligt, som er paalagt den
 i Reglementets § 1 og § 45, Lit. b at holde Registerne
 over Hæftelserne i Orden ved at tilføre de Forandringer, som
 med Eiendommene maatte foregaae. Saavidt vi have erfaret
 er nemlig, med Undtagelse af Hølstebro Amtstue og et Par
 andre, ikke gjort aarlige Indberetninger om de Forandringer,
 som Eiendommene ere undergaaede med Hensyn til Hæftelserne
 siden 1813, skjønt saadan Underretning var saa meget mere
 nødvendig, som Reglementet § 8 Lit. h paabyder, at Actiebre-
 vene skulle gives en saadan Paategning, at man deraf kan see,
 hvilken Eiendom derved er frigjort for Bankhæftelse. At Amts-
 forvalterne ere forpligtede at give de forlangte Attester uden
 Betaling, synes os at følge af Detroidens § 50, sammenholdt
 med dens § 8; og det er ogsaa først i den senere Tid, da et
 stort Antal Eiendomsbesiddere ville frigjøre sig for deres Hæf-
 telser, at Amtsforsvalterne have optastet Tvivl, om de vare
 forpligtede til at udstede Attesterne uden Betaling. Da alle
 Landets Eiendomsbesiddere ere hæftelsespligtige til Banken,
 turde det være hensigtsmæssigt, at Banken i alle Amtsaviser
 bekendtgjorde de Regler, som ere at iagttage ved Hæftelsesca-
 pitalernes Indbetaling og Actiernes Løsning, samt de Modifi-
 cationer, der efterhaanden indføres i disse Regler.

— I München har der af Kunstnerne den 20de Den-
 nes været foranstaltet en stor Fest til Ære for Thorvaldsen.
 „Veien til Festlocalet“, siger Beretningen i Augsb. allg. Zei-
 tung, „var levende, og Høien, hvorpaa Festhallen befandt sig,
 tæt besat af Menneffer af enhver Alder og Kjøn, som ønskede
 at see den Mand, der gjør et Seierstog gjennem hele Tydsk-
 land. En ubeskrivelig Jubel lød, da han ankom, og ledsagede
 ham under Musik og Skytsets Torden til den v. Knorrste
 „Bierkellers“ store Hal, som var overladt til Festen og prag-
 tigen smykket med Krands, Faner og Tapeter, som fore-
 stillede Scener af Bayerns Historie. Paa Taflet befandt sig
 imellem store gammeltydske Pocaler en Mængde Statuetter,
 blandt disse Schillers og Maximilians efter Thorvaldsen.
 Couverternes Tal var 300, og baade Borgere og Fyrster,
 baade Embedsmænd og Kunstnere, havde forenet sig om at
 bringe den hæderkronede Dding deres Hylsning. En af Dr.
 Ernst Forster digtet Sang indlede Thorvaldsens Skaal, som
 Dverbygningsraad Professor Gärtner udbragte under alminde-
 lig Jubel. Begeistringens Strøm nedrev tilsidst Strankerne
 imellem Selskabet og den i det Fjerne deltagende Mæsse. Alle
 vilde dog engang see den store Mand nærved, og fremfor de
 Dvrige bleve Damerne villigen optagne i den glade Kreds.
 Efter Maaltidet fulgte et i denne Anledning digtet Festspil,
 hvori Mainz og Stuttgart, Danmark, Amerika og München,
 ja Himlen selv, stredes om Thorvaldsens Besiddelse, indtil
 Gudernes Fader domte, at han ikke skulde tilhøre nogen af de
 nævnte Steder alene, men Verden. Tilsidst traadte det mün-
 chenfte „Biedertafel“ ind og underholdt Forsamlingen med smukke
 Sange. Kongen af Bayern, der for Tiden ikke selv opholder
 sig i München, har efter denne Fest tilsendt Thorvaldsen en
 Skrivelse, hvori han beklager, at han ikke personlig har kunnet
 forsikre ham om sin Hoiagtelse, og underretter ham om, at
 han har udnævnt ham til Storkors af den hellige Michaels
 Fortjenesteorden (siden 1829 har Thorvaldsen været Comman-
 deur af den bayerske Krones Fortjenesteorden).“